

Arbejdspligtige vedblive at indgive deres Begjæringer, at det saa har nogen saa stor Hast med, at Loven kommer ud, da der i alle Tilfælde vil blive meddeelt dem den Forlangelse af den Tid, Loven indeholder. Med Hensyn til, at en af de ærede Forslagsstillere opfastede et Spørgsmaal med Hensyn til Ordet „kunne“, som staaer i Lovforslaget, skal jeg ikke nægte, at jeg troer, at det vil være rigtigt, at det udelades, saa at der siges: „skal træde i Kraft“. Det staaer ogsaa i selve Loven af 4de Juli 1850 § 4, at, naar Afløsning er begjært inden 1ste October, skal den træde i Kraft den paa følgende 1ste Mai.

Steffensen: Jeg troer, at naar man betragter dette Forslag fra begge Sider, vil den Mislighed, der kan ligge i det, falde bort. Thi ligesom den Arbejdsberettigede ikke er vis paa, men kan være i Tvivl, om han kan faae sit Arbejde længere forrettet af de Huusmænd, som ville afløses fra ham, saaledes vil ogsaa Arbejdsmanden være i Tvivl, om han kan love sig eller sit Arbejde bort til Andre, eller søge fast Arbejde. Hans Arbejdstid bliver jo da tilovers for ham ligesaa godt som for den Anden, og derfor vil det vel ikke blive saa vanskeligt for den Arbejdsberettigede, at træffe privat Overenskomst med den Arbejdspligtige. Paa Grund heraf troer jeg at burde holde mig til Lovforslaget, saaledes som det er kommen fra det andet Thing.

Ryholm: Det er vistnok overmaade ønskeligt at nærværende Lov kan komme ud saa hurtigt, som muligt, og vi skulde derfor have taget meget i Betænkning at fremkomme med Endringsforslag til den, naar vi ikke troede, at de vare af den Bessaffenhed, at Loven i Løbet af saa Dage, under den Forudsætning, at Folkethinget vil gaae ind derpaa, kan blive endelig afgjort.

Den praktiske Følge af vort Forslag, naar

det gaaer igjennem, vil efter min Formening være, ikke at de medføre nogen Tilfidsættelse for Huusmanden i nogen Henseende, saa at han derved skulde blive hindret i at blive fri for Pligtarbejdet, men at man maa afstvinde de underordnede Afsløsningscommissioner til at affige deres Kjendelse inden d. 15de Marts d. N., og derved optages det Billighedshensyn, man skulde den Arbejdsberettigede. Naar den sidste ærede Taler har sagt, at Arbejdsmanden og den Arbejdsberettigede her vare stillede lige, skal jeg tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at jeg troer, han ikke har opfattet Loven ganske rigtigt. Det stiller sig aldeles modsat; Arbejdsmanden har det i sin Magt lige til den Dag, Afsløsningscommissionen affiger sin Kjendelse, at bestemme, om han vil være fri for Pligtarbejde eller ikke; han veed iforveien, hvad Udfald Sagen kan faae, ikke med Hensyn til Afsløsningssummens Størrelse, men med Hensyn til Arbejdets Dphor.

Da Ingen videre vuffedede at yttre sig, gik man over til Afstemningen, hvorved:

1) Forslag af Ryholm og Stampe:

At Ordene i 10de og 11te Linie „til den Tid“ udgaae og sættes istedetfor „inden 15de Marts samme Aar“.

blev vedtaget med 26 Stemmer mod 6.

2) Forslag af Ryholm og Stampe:

At istedetfor Ordene: „Afløsningsmændenes Kjendelse“ i 11te og 12te Linie sættes „den af Afsløsningsmændene afholdte Forretning“.

blev vedtaget eenstemmigt med 32 Stemmer.

3) Forslag af Ryholm og Stampe:

At imellem Ordene i næstsidste Linie „Kjendelsen undertaster“ indskydes „ifald en saadan maatte blive affagt“.

blev vedtaget eenstemmigt med 28 Stemmer.